

Думата „събота“ означава почивка. Това е еврейска дума пренесена в българския език. Когато евреите използват думата „събота“, тя им предава същата идея, която думата „почивка“ предава на нас. Следователно четвъртата заповед в действителност ни казва:

„Помни деня за почивка, за да го освещаваш. Шест дни да работиш и да вършиш всичките си работи, а седмият ден е почивката на ГОСПОДА, твоя Бог. Да не вършиш в него никаква работа, нито ти, нито синът ти, нито дъщеря ти, нито слугата ти, нито слугинята ти, нито добитъкът ти, нито чужденецът ти, който е вътре в портите ти; защото в шест дни ГОСПОД направи небето и земята, морето и всичко, което е в тях, а на седмия ден си почина. Затова ГОСПОД благослови почивния ден и го освети.“ (Изход 20:8-11).

Не трябва да правим грешката да съдим за Господната почивка от това, което хората са свикнали да наричат почивка. Бог не е човек. По-скоро трябва да научим от Божията почивка каква почивка е всъщност тя. Божията почивка не е просто физическа почивка от умора. Това знаем поради два факта: Първо, „Бог е Дух.“ (Йоан 4:24а). Не „дух“, сякаш Той е един от многото; но Той е Дух, както това е представено в страничното поле на Ревизираната версия. Второ, „ГОСПОД е вечният Бог, Създателят на земните краища. Той не се уморява и не отслабва, разумът Му е неизследим. (Исаия 40:28).

Следователно Господ не си почивал понеже бил уморен, и Неговата почивка не е физическа, а духовна, тъй като Той е Дух. „Тези, които Му се покланят, трябва да Му се покланят в Дух и в истина.“ (Йоан 4:24б) Бог си отдъхнал, не защото бил уморен, а защото Неговото дело приключило. Когато работата приключи и е добре свършена, не остава нищо друго освен почивка. След шест дни Бог завършил делото си, и докато го изследва, Той го провъзгласил за „много добро“. Нямамо недостатък в него. Било без недостатък пред Него. Затова, когато Божието дело било добре свършено в края на шестия ден, „Той си почина на седмия ден от цялото Си дело което беше извършил“ (Битие 2:1-3). Той не е имал тъжни размисли и каквото и да е съжаление ... Всяка част от делото, както и сътворяването на самия човек, била толкова свършена, колкото е възможно, и Бог преживял чиста наслада съзерцавайки делото, от което Си почивал, защото било пълно и завършено. Това е почивката, която Той ни предлага.

Тя не е нещо, което Той ни налага, а нещо, което Той ни дарява с вечна любов и доброта. Почивката не е задача, която се възлага на някого. Тя не е някакво бреме. Тези, които гледат на съботата като на

тежест, нямат представа какво представлява Господната събота. Тя е свършена почивка, чиста и без примеси.

Исус Христос е Този, чрез когото са създадени световите, „понеже чрез Него е създадено всичко на небесата и на земята: видимо и невидимо; било престоли, било господства, било началства, било власти — всичко чрез Него и за Него е сътворено. (Колосяни 1:16). Затова Той е Този, който ни предлага тази почивка. Исус е „Господар и на съботата“. (Марк 2:28). Всяка душа Той призовава: „Елате при Мен всички, които сте отрудени и обременени, и аз ще ви дам почивка. (Матей 11:28).“ (Матей 11:28). Почивката се намира в Него, защото в Него Божиите дела са завършени. В Него е новото творение и ако някой е в Него, той е ново създание. На кръста Исус извикал: „Свърши се“, като по този начин показал, че в Неговия кръст намираме онази свършена почивка, която идва единствено от завършеното дело на Господ.

Тази почивка се придобива чрез вяра. „Ние, които вярваме, влизаме в тази почивка.“ (Евреи 4:3). Как така? Защото чрез вяра имаме завършеното, и свършено дело на Господ като наше собствено. "Това е делото на Бог, да повярвате в Този, когото Той е изпратил." (Йоан 6:29). Да му вярваш означава да Го приемеш; и тъй като в Него Божиите дела са завършени, от това следва, че като вярваме в Него, ние намираме почивката.

Почивката, която Исус дава, е почивка от греха. Тежко натоварените, които Той призовава да дойдат при Него са тези, които са обременени с тежестта на греховете си. По този начин всички хора са обременени, „тъй като всички са съгрешили.“ (Римляни 3:23). Дори и най-добрите ни дела са напълно безполезни. Христос ще има хора, които „ревностно вършат добри дела“ (Тит 2:14, 15); но добрите дела трябва да са тези, които Сам Бог е извършил за нас в Христос. Само Неговото дело е трайно. „Неговото дело е почтено и славно; и правдата Му трае вечно.“ (Пс. 111:3.) Затова ...

„... по благодат сте спасени чрез вяра, и то не от сами вас — това е дар от Бога — не чрез дела, за да не се похвали никой. Защото сме Негово творение, създадено в Христос Исус за добри дела, които Бог отнапред е наредил, за да ходим в тях.“ (Ефесяни 2:8-10)

Това не става „чрез праведни дела, които сме извършили, а по Своята милост, чрез окъпането на новороденото и обновяването на Светия Дух, когото изля изобилно върху нас чрез Исус Христос, нашия Спасител,“ (Тит 3:5-6). Следователно ние сме спасени чрез Божиите дела, а не чрез нашите собствени. Добри дела има в изобилие, а те са и за нас, но единствено и без никакво наше дело, а чрез свършеното дело на Бог в Исус Христос. Ако делата бяха наши, тогава и почивката щеше да е наша; но Бог ни дава Неговата почивка, а не нашата, защото само Неговите дела могат да дадат свършена почивка. „Направи чудесата Си да се помнят; милостив и

състрадателен е ГОСПОД.“ (Псалми 111:4), или буквално, Той е направил паметник за чудесните Си дела.“ Този паметник е седмият ден, денят, в който Той си е отдъхнал от всичките Си дела. Онзи ден бил благословен от Него в самия ден. Святостта Му никога не се е отклонявала от него, защото „всичко, което Бог прави, ще бъде вечно ...“ (Еклисиаст 3:14). Без значение какво прави човек, нито как човекът гледа на деня, неговата святост си остава.

„Следователно, за Божия народ остава съботна почивка“ (Евреи 4:9); и седмия ден, за който Бог е заявил, че е Неговата почивка завинаги, е това, с което Той ни дава знание за свършенството на Неговата почивка, защото тя ни призовава да размишляваме върху завършеното и свършено ново творение. Тя ни разкрива вечния Бог, неуморен, всемогъщ Създател, Който е запазил голяма доброта за онези, които се уповават на Него, пред човешките синове! (Псалми 31:19) Това напомня ни, че сме „завършени в Него, който е главата на всички княжество и власт.“ Колосяни 2:10.

Това ни говори, че макар да сме съгрешили и да сме донесли проклетие върху свършеното творение на Бога, кръста на Христос, който носи проклятието, възстановява и увековечава свършеното дело на Бога, за да можем чрез него да устоим без вина пред престола на Бога, точно какъвто е бил човекът създаден за първи път. „Благодаря на Бог за Неговия неизказан дар.“ (2 Коринтяни 9:15).

С каква цел било направено всичко това? Защо била направена Съботата? Създадена е за човека (Марко 2:27). Тогава Бог Си е отдъхнал и е положил Своята духовна почивка в деня заради човека, нали? Божието освежение, Неговата радост в онзи ден били за човека. Благословенията, с които Той го благословил, били за човека. Святостта, която Неговото присъствие носи и която била в този ден, също била за човека. Неговото присъствие, което освещава този ден, било за човека. Е, тогава, не може ли по време на Съботата човекът да бъде участник в Неговото присъствие, да се запознае чрез истинско преживяване с духовната почивка на Бог. Не могат ли духовното благословение, святостта и присъствието на Бог да го направят свят. Не може ли присъствието на Бог да го освети? Не е ли именно това, което Бог е възнамерявал Съботата да донесе на човека? Човекът, който получава всичко това в Събота, е истинският пазител на Съботата. И той самият също го знае. Знае го и е щастлив, че го знае.

И още нещо: Кой бил директният деятел при сътворението? Христос. Кой си отпочинал? Христос. Кой бил освежен? Христос. Кой благославял? Христос. Чиe присъствие направило деня свят? Христовото. Чиe присъствие е в този ден деня? Христовото. Тогава излиза, че човекът, който не се освещава от присъствието на Исус Христос, не е благословен и не получава почивка, какво? такъв не може да спазва Съботата. Нали разбирате, Съботата може да бъде

спазвана единствено с Христос в човека; защото съботата носи и има в себе си присъствието на Христос.

Да спазваш Съботата на Господ означава да се наслаждаваш на Господ. Тези, които не се наслаждават на Господа, не спазват Неговата събота, независимо кога се въздържат от труд. Абсолютно невъзможно е за този, който не е християнин да пази Господната събота; защото, както видяхме, Божията почивка идва само от Неговото съвършено дело, което се намира само в Христос.

Затова нито един така наречен евреин, различен от вярващ в Христос, не спазва съботата на Господ, въпреки че очевидно почива на седмия ден от седмицата. Неговата почивка е негова собствена почивка, а не почивката на Господа.

Виждате ли разликата? Еврейската събота се пада на същия ден от седмицата както Съботата на Господ, но тя по никакъв начин не е едно и също нещо. Тя представлява единствено самия човек и собственото му дело. Вместо да е знак за оправдание чрез вяра в делото на Господ [Исус], тя е знак за себебраведност, както се вижда от въпроса който евреите задали на Исус: „Какво да правим, за да може да вършим Божиите дела?“ (Йоан 6:28). Те смятали собствените си дела за равни на Божиите. Покорството им не било покорството от вяра, а едно формално покорство. Господ да ни пази от такава събота. Точно от такъв вид събота сме избавени, когато влезем в Съботата на Господ, защото не чрез самите себе си сме спасени [не, от] нашите собствени дела, за да ни бъде дадено да вършим делата на Господ. „Седмият ден е Съботата на Господ“, но нека се пазим от това да не я превърнем в обикновена карикатура на почивка. Нека я приемем такава каквато е: почивката на Господ [Исус].

Има такова нещо като „еврейската събота“, или съботата на евреите, но това е нещо далеч по-различно от Съботата на Господ. Много хора си представят, че, когато някой спазва седмия ден той спазва еврейската събота; но от едното не следва непременно другото ... Съществува такава разлика между еврейската събота и Господната събота, какавата съществува между човека и Бога ... Седмият ден е „Съботата на Господ.“ ... Човек може да се въздържа от физически труд в седмия ден на седмицата и пак да не спазвай Съботата на Господ.

За повече информация относно това, което прочетохте току-що, поръчайте книгата:

Извор на благословение

Влизане в Божията ПОЧИВКА чрез
каналите на определените Му времена

Свалете БЕЗПЛАТНО книгата от:

fatheroflove-bulgaria.com

Не може да спазвате
Съботата на Господ
без да си почивате в
Господаря на съботата

Елате при Мен всички, които
сте отрудени и обременени, и
Аз ще ви дам почивка.
~ Матей 11:28 ~